

Muzeum

Jaromír Nohavica

D **A** **Hmi**
1. Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor
G **D** **A⁷** **D** **A⁷**
je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,
D **A** **Hmi**
chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,
G **D** **A⁷** **D**
abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to všechno pomíjivé živobytí,
G **D^{4sus}** **G**
pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou
C **G** **D** **G**
a opájíš se představou, jaké to bude v ráji.

D **A** **Hmi**
R: V pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
G **D** **A⁷** **D**
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně,
a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil
a volat: „Tutanchámon, vivat, vivat!“ po egyptském kraji.

R:

3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na politém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů,
ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají.

R:

4. Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egyptřana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus metronomu,
který tady klepe od počátku světa,
nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji.

R: